

Djordje Balasevic

Neko To Od Gore Vidi Sve

Stevu Cenejca je ubio grom,
nezno ko rukom.
Na širokom soru
tu negde pred zoru il pre.
Niko se nije pitao
gde se to nocu skitao,
nego su zalili i svece palili svi.

Sa njegovim stricem sam
proveo dan,
bio je ocajan, al taj matori momak
je imao stomak za sve.

Pa rece: "Eto, tudjeg se latio,
zato je glavom platio.
Zbog zene svog kuma je sisao
s uma, sasvim.

A vidis neko to od gore vidi sve.
Povlaci te konce, igra se,
postavi svaku stvar na svoje mesto.
Svako dobro, a zlo jos pre.
Sve vide oci sudbine."

Tako ponekad te reci mi dodju,
ko jeka.
Kao bure se spuste
i pacovi napuste brod.
Ne brinem mnogo o njima
vrate se s lepim danima.
Pa idemo dalje

i plovidba traje ko pre.
Al znam da neko to
od gore vidi sve.

Povlaci te konce, igra se,
postavi svaku stvar na svoje mesto.
Svako dobro, zlo jos pre.
Sve vide oci sudbine."

Lomis mi srce ko bagremov prut,
onako uz put,
kad ostanes sama
ti nadjes par dana za nas.
Al ja crtam svoje krugove
i prastam stare dugove.
Da mozda se varam,
al sto da se staram o tom.

Kad uvek neko to od gore vidi sve.
Povlaci te konce, igra se,
postavi svaku stvar na svoje mesto.
Svako dobro, zlo jos pre.
Sve vide oci sudbine."